

LIFE

– PREMIÄRKONSERT –

ARCTIC MALE VOICES
DIRIGENT ERIK WESTBERG

UMEÅ STADS KYRKA – 18 NOVEMBER 2018

PROGRAM

Sven-David Sandström (f. 1942) – **Life** (2018)
Uruppförande

Benjamin Britten (1913 – 1976) – **The Ballad of little Musgrave and Lady Barnard** (1943)
Piano: David Ericsson

Kristin Boussard (f. 1988) – **”Hope” is the Thing with Feathers** (2018)
Uruppförande

Franz Biebl (1906 – 2001) – **Ave Maria** (1959)
Solister: Andreas E Olsson, Mats Lillhannus och Rodrigo Soso Dal Pozzo

* * *

Robert Schumann (1810 – 1856) – **Die beiden Grenadiere** (1840)
Bas: Kristoffer Töyrä, piano: David Ericsson

* * *

Veljo Tormis (1930 – 2017) – **Helletused** (1994)
Sopransolo: Linnea Pettersson

John Farmer (1570 – 1601) – **Fair Phyllis** (ca 1599)

Samuel Ernest Lovatt (1877 – 1954) – **The Little Green Lane** (1934)

Jan Sandström (f. 1954) – **Vuojnha Biegga** (2007)
Solist: Erik Stillesjö

TEXTER

Life

Emily Dickinson (1830–1886)

If I can stop one heart from breaking,
I shall not live in vain;
If I can ease one life the aching,
Or cool one pain,
Or help one fainting robin
Unto his nest again,
I shall not live in vain.

The Ballad of little Musgrave and Lady Barnard

Textförfattare okänd

As it fell on one holyday,
As many be in the year,
When young men and maids
together did go
Their matins and mass to hear,
Little Musgrave came to the church
door –
The priest was at private mass –
But he had more mind of the fair
women
Than he had of Our Lady's grace.

The one of them was clad in green
Another was clad in pall,
And then came in my Lord
Barnard's wife,
The fairest amongst them all,
Quoth she, "I've loved thee, Little
Musgrave,
Full long and many a day".
"So have I lov'd you, my fair ladye,
Yet never a word durst I say".

"But I have a bower at
Bucklesfordberry,
Full daintily it is dight,

*Sålunda hände sig en helgad dag
Som mången det finns på ett år
När ynglingar och ungmör
tillsammans gå
Att höra ottesång och mässa
Little Musgrave stod vid
kyrkporten
Medan prästen höll enskild bikt
Men hans håg stod mera till de
sköna kvinnorna
Än till Madonnans nåd.*

*En av dem var klädd i grönt
En annan var i mantel svept
Men då kom Lord Barnards
hustru in
Den vackraste av dem alla
Hon sade, "Dig little Musgrave,
jag älskat har
sedan mången lång dag".
"Liksom jag har älskat Eder
Men aldrig vågat yppa ett ord".*

*Det ligger ett lusthus vid
Bucklesfordberry,
Utsökt är det smyckat*

If thou'lt wend thither, thou Little
Musgrave,
Thou's lig in my arms all night."

With that he heard a little tiny
page,
By his lady's coach as he ran.
Says, "Although I am my lady's
foot-page,
Yet I am Lord Barnard's man!"
Then he's cast off his hose and cast
off his shoon,
Set down his feet and ran,
And where the bridges were
broken down
He bent he bow and swam.
"Awake! awake! thou Lord
Barnard,
As thou art a man of life!
Little Musgrave is at
Bucklesfordberry
Along with thine own wedded
wife".

He called up his merry men all:
"Come saddle me my steed;
This night must I to
Bucklesfordberry,
F'r I never had greater need".
But some they whistled, and some
they sang,
And some they thus could say,
Whenever Lord Barnard's horn it
blew:
"Away, Musgrave away!"

"Methinks I hear the throstlecock,
Methinks I hear the jay;
Methinks I hear Lord Barnard's
horn,
Away Musgrave! Away!"

*Om du kommer dit little
Musgrave
Skall du hela natten få vila hos
 mig.*

*Allt detta hörde en tjänstegosse
När han sprang vid sin matmors
vagn.
Han sade, "Jag må vara Lady
Barnards betjänt,
Men jag är Lord Barnards man".
Så han sparkade av sig sina
strumpor och skor
Och sprang allt vad tygen höll.
Och där broarna hade rasat ned,
han tog sin båge och sam.
"Vakna! Lord Barnard, Vakna!
En man av heder är du.
Little Musgrave är vid
Bucklesfordberry
Tillsammans med din egen fru."*

*Han kallade samman sina tappra
män.
"Sadla genast min häst.
I natt måste jag till
Bucklesfordberry.
Nu hastar det som mest".
Några visslade, några de sjöng,
Några förtalte som så:
Att var gång det ljöd i Lord
Barnards horn
Det lät som "Fly, Musgrave, Gå!"*

*Kan det vara måhända en
trasttupp jag hör,
Kan det vara skrikans sång i det
blå.
Eller är det måhanda Lord
Barnards horn,*

"Lie still, lie still, thou little
Musgrave,
And huddle me from the cold;
'Tis nothing but a shepherd's boy
A-driving his sheep to the fold.

"By this, Lord Barnard came to his door
And lighted a stone upon;
And he's pull'd out three silver keys,
And open'd the doors each one.
He lifted up the coverlet,
He lifted up the sheet:
"Arise, arise, thou Little Musgrave,
And put thy clothes on;
It shall ne'er be said in my country
I've killed a naked man.
I have two swords in one scabbard,
They are both sharp and clear;
Take you the best, and I the worst,
We'll end the matter here.

"The first stroke Little Musgrave struck
He hurt Lord Barnard sore;
The next stroke that Lord Barnard struck,
he struck.
Little Musgrave ne'er struck more.
"Woe worth you, my merry men all,
You were ne'er born for my good!
Why did you not offer to stay my hand
When you saw me wax so wood?
For I've slain also the fairest ladye
That ever did woman's deed.

A grave," Lord Barnard cried, "To put these lovers in!

Som Ijuder, "Fly, Musgrave, Gå!"
"Ligg stilla, min Musgrave, ligg kvar här hos mig,
Värmt mig mot kölden så svår.
En herdegosse det är som duhör,
Han leder till fållan sitt får."

Nu kommer Lord Barnard till lusthuset fram.
Han tänder ett ljus för att se.
Dörrarna öppnar han en efter en,
Med silvernycklarna tre.
Han lyfter på lakan och täcke och säger,
"Stå upp, little Musgrave , tag kläderna på,
Det skall aldrig sägas om mig i mitt land
att jag dödat en naken man.
I denna skida har jag två svärd.
Rena och skarpa de är.
Tag du det bästa och jag det sämsta.
Låt oss avgöra saken här".

Det första hugget little Musgrave gav,
sårade Lord Barnard djupt.
Det andra hugget Lord Barnard gav.
Little Musgraves strid var slut.
"Ve eder, Ve, mina tappra män,
Ingén av er var född till mitt gagn.
När ni såg att jag ej kunde hejda mitt svärd,
Varför stannade ingen min hand?
Ty jag dräpte dessutom den schönaste fru,
som någonsin bar kvinnodräkt.

"Gräv en grav", Lord Barnard grät,

But lay my lady on the upper hand,
For she comes of the nobler kin".
*"Att lägga de älskande i.
Men lägg min goda fru högst
upp, For hon var av ädlare börd".*

Övers. Hans-Eric Wikström

"Hope" is the thing with feathers

Emily Dickinson (1830–1886)

"Hope" is the thing with feathers –
That perches in the soul –
And sings the song without words –
And never stops – at all –

And sweetest – in the Gale – is heard –
And sore must the storm –
That could abash the little Bird
That kept so many warm –

I've heard it in the chillest land –
And on the strangest Sea –
Yet - never – in Extremity,
It asked a crumb – of me.

Ave Maria

Ave Maria
Gratia plena
Maria Gratia plena
Ave, Ave Dominus tecum
Benedicta tu in mulieribus
Et benedictus,
Benedictus fructos ventris tui,
Tui Jesus
Ave Maria
Gratia plena

*Var hälsad, Maria, full av nåd,
Herren är med dig.
Välsignad är du bland kvinnor
och välsignad är din livsfrukt
Jesus.*

*Heliga Maria, Guds Moder
bed för oss syndare
nu i vår dödsstund.
Amen.*

Ave, Ave Dominus, dominus tecum
Benedicta tu in mulieribus
Benedictus fructos ventris tui,
Tui Jesus
Ave Maria
Amen.

Die beiden Grenadiere

Henrich Heine (1797 – 1856)

Nach Frankreich zogen zwei
Grenadier',
Die waren in Rußland gefangen.
Und als sie kamen ins deutsche
Quartier,
Sie ließen die Köpfe hängen.

Da hörten sie beide die traurige
Mär:
Daß Frankreich verloren gegangen,
Besiegt und geschlagen das
[tapfere]¹ Heer
Und der Kaiser, der Kaiser
gefangen.

Da weinten zusammen die
Grenadier
Wohl ob der kläglichen Kunde.
Der eine sprach: »Wie weh wird
mir,
Wie brennt meine alte Wunde!«

Der andre sprach: »Das Lied ist
aus,
Auch ich möcht mit dir sterben,
Doch hab ich Weib und Kind zu
Haus,
Die ohne mich verderben.«

»Was scheert mich Weib, was
scheert mich Kind,
Ich trage weit [bess'res]²
Verlangen;
Laß sie betteln gehn, wenn sie
hungrig sind -
Mein Kaiser, mein Kaiser gefangen!

Gewähr mir, Bruder, eine Bitt':
Wenn ich jetzt sterben werde,

*Two grenadiers were returning to
France,
From Russian captivity they
came. And as they crossed into
German lands. They hung their
heads in shame.*

*Both heard there the tale that
they dreaded most,
That France had been conquered
in war; Defeated and shattered,
that once proud host, --
And the Emperor, a free man no
more.*

*The grenadiers both started to
weep
At hearing so sad a review.
The first said, "My pain is too
deep;
My old wound is burning anew!"*

*The other said, "The song is done;
Like you, I'd not stay alive;
But at home I have wife and son,
Who without me would not
survive."*

*What matters son? What matters
wife?
By nobler needs I set store;
Let them go beg to sustain their
life!
My Emperor, a free man no
more!*

*Promise me, brother, one
request:
If at this time I should die,*

So nimm meine Leiche nach
Frankreich mit,
Begrab' mich in Frankreichs Erde.

Das Ehrenkreuz am roten Band
Sollst du aufs Herz mir legen;
Die Flinte gib mir in die Hand,
Und gürt' mir um den Degen.

So will ich liegen und horchen still,
Wie eine Schildwach, im Grabe,
Bis einst ich höre Kanonengebrüll,
Und wiehernder Rosse Getrabe.

Dann reitet mein Kaiser wohl über
mein Grab,
Viel Schwerter klinnen und blitzen;
Dann steig ich gewaffnet hervor
aus dem Grab -
Den Kaiser, den Kaiser zu
schützen!«

*Take my corpse to France for its
final rest;
In France's dear earth let me lie.*

*The Cross of Valor, on its red
band,
Over my heart you shall lay;
My musket place into my hand;
And my sword at my side display.*

*So shall I lie and hark in the
ground,
A guardwatch, silently staying
Till once more I hear the cannon's
pound
And the hoofbeats of horses
neighing.*

*Then my Emperor'll be passing
right over my grave;
Each clashing sword, a flashing
reflector.
And I, fully armed, will rise up
from that grave,
The Emperor's, the Emperor's
protector!"*

Helletused

Arrangemang på motiv från Aino Tamm (1864–1945) och Miina Härma (1864–1941) (ur *Lauliku lapsepöli*, 1898)

Text trad.

Kui ma olin väiksekene

När jag var liten

Fair Phyllis

Textförfattare okänd

Fair Phyllis I saw sitting all alone
Feeding her flock near to the mountainside.
The shepherds knew not whither she was gone,
But after her lover Amyntas hied.

Up and down he wandered whilst she was missing;
When he found her, O then they fell a kissing.

The little green Lane

John Gaunt

O little green lane,
You're rough and you're plain,
No beauty in you I'd be finding,
But in the moon's light
You're silvern and bright,
'Tis royal you are in your winding:
For Molly my queen,
Tho' in cabin so mean,
Reigns there in her own simple splendour,
But she'll never learn
That for her I yearn,
I'll ne'er grieve that pure heart so tender.

You little green lane,
So rugged and plain,
When Molly trips o'er you so lightly,
Your carpet of green
More brilliant is seen,
The soul from her eyes looks so brightly.
My queen and my star,
I worship afar,
And ne'er shall she hear my deep sighing;
Sure she shall not grieve,
Or ever believe
That for her my poor heart's a-dying.

Vuojnha Biegga

efter en jojk av Johan Märak (f. 1928)

Na de jo bieggá båsåðij
lo, lo, lo lo...
Basse Vuojñha buktta rij
Ibmilis dervuoðajt
Ålmmujta sáme ednamij
Buorre sivnnjaðusájt

Nu blåser vinden
lo, lo, lo, lo...
Kommer med den Helige Ande
En hälsning ifrån Gud
till människorna
i vårt sameland, med välsignelse

MEDVERKANDE

Erik Westberg föddes 1956 i Stockholm. Han studerade kömdirigering för professor Eric Ericson vid Kungliga Musikhögskolan. Där genomgick han mellan 1976-87 musiklärar-, köpedagog, ensembleledar- och dirigentutbildningen.

Erik Westberg har varit ledare för bland andra KFUM-kören i Stockholm och Oslo Filharmoniske kor. Han har även varit gästdirigent för Radiokören. Internationellt har Erik Westberg anlitats som gästdirigent för Pro Coro Canada, Coro Nacional de España och Coro Sinfônica do Estado de São Paulo, Brasilien. 1997 var han ”Artist-In-Residence” vid Wollongong University, Australien. I år blev han ledare för Sveriges Ungdomskör.

Erik Westberg var idégivare till projektet ”Körsång för fred och rättvisa” som engagerade 8.000 körsångare i 56 länder vid millennieskiftet. Evenemanget sågs av miljontals TV-tittare över hela världen.

Som förste kömdirigent erhöll Erik Westberg Kungl. Musikaliska akademiens dirigentstipendium 1992. Han har mottagit Johannes Norrbymedaljen 1993, Årets Kulturpris 1997 från tidningen Norrländska Socialdemokraten, blivit utsedd till Årets Körledare av KÖRSAM 1999 samt fått Årets Kulturpris 2002 av Piteå kommun. 2016 erhöll han Norrbottens läns landstings Heders- och förtjänststipendium.

Erik Westberg förärades 2006 Konungens medalj av åttonde storleken i serafimerordens band ”För betydelsefulla insatser i det svenska musikväsendet”. Han blev 2008 invald i Kungl. Musikaliska akademien. Han erhöll STINT-stipendiet ”Excellence in Teaching” och var verksam vid Wesleyan University, Connecticut, USA, under hösten 2009.

Med Musikhögskolans kammäkor och sin egen vokalensemble, har han gjort ca 20 cd-skivor samt ett 50-tal internationella turnéer. Sedan 2003 är Erik Westberg professor i kömdirigering och körsång vid Musikhögskolan i Piteå, Luleå tekniska universitet.

Arctic Male Voices är en helt nybildad ensemble med en redan ambitiös målsättning. Sångarna kommer i första hand från de norra delarna av Sverige och Finland. Kören bildades på initiativ av Erik Westberg. Under 2019 planerar kören att påbörja inspelningen av en skiva samt att ge sig ut på en internationell turné.

Tenor I

Rodrigo Sosa Dal Pozzo
Erik Stillesjö
Mats Lillhannus
Olle Thoors

Tenor II

Erik Jonsson
Örjan Larsson
Adrian Rubin
Mattias Lundström

Bas I

Martin Eriksson
Andreas E Olsson
Anders Steinwall
Valter Maasalo

Bas II

Anders Bek
Linus Nordmark
Kristoffer Töyrä
Janne Posti

Pianist

David Ericsson

Sopransolist

Linnea Pettersson

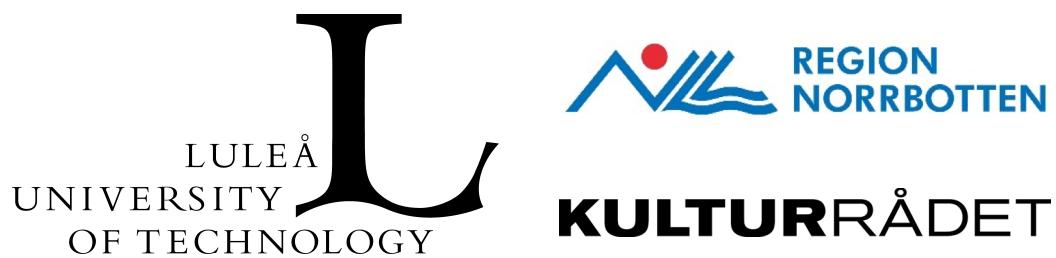
Dirigent

Erik Westberg

Producent

Johannes Pollak

Arctic Male Voices verksamhet stöds som en del av professionell körverksamheten av Luleå tekniska universitet, Kempestiftelserna, Curt Boströmsfonden, Region Norrbotten samt Kulturrådet.

Kempestiftelserna